

Баща ми символизира две неща – неговата способност да идентифицира и обособи цели, стратегии и начините за тяхното постигане. Първата цел беше сигурността на Израел и затова той се отдаде на засилването и стабилизирането на израелската армия». Това заяви при представянето на книгата на големия израелски държавник «Ицхак Рабин. Мемоари» неговият син Ювал Рабин, предаде репортер на БГНЕС.

Ювал Рабин припомни за голямата роля на баща си като посланик на Израел в САЩ, като първият израелски министър-председател, посетил арабска държава – Мароко през 1976-та година, укрепването на отношенията с Германия, но и във вътрешната политика на Израел – по отношение на първата данъчна реформа, образователната и здравната реформа и др. «Той винаги поемаше лична отговорност и лично се ангажираше с въпросите, с които се занимаваше», изтъкна Ювал Рабин. Посланикът на Израел у нас Ноа Гендлер заяви, че Ицхак Рабин е бил фигура в Израел, която не подлежи на дебати и скандали. «Той посвети целия си живот и цялата си професионална и лична дейност в борбата за мир на Израел и даде живота си за същата идея. Фактът, че точно такъв човек би могъл да бъде убит за всички нас трябва да бъде знак на потрес – разбираме, че никой от нас няма имунитет към смъртта, дори и приносът му към държавата и към нацията да е изключителен», каза Гендлер. Целта на покушението срещу Рабин, по неговите думи, е било спирането на мирния процес. «Това е нашата травма в Израел. Нека Господ никога да не дава вашият народ да се сблъска с такава национална травма», добави той.

Книгата е разделена на две части. Първата част съдържа мемоарите на израелския държавник, а втората част – всичките му речи, включително и последната, в която той заявява: «единственото средство да се запази животът свещен – това е реалният мир». «Ицхак Рабин е представител на един народ, за чиято универсална надареност, малцина други народи могат да претендират, но това не го прави толкова изключителен, колкото величието на един воин, който става миротворец», каза при представянето на книгата проф. Андрей Пантев. Според него, книгата е едновременно епопея на войната доблест, но и на една умереност. «Казват, че, за да понесеш една плесница, се изисква повече мъжество, отколкото да я нанесеш. Затова в книгата на Ицхак Рабин няма само захаросани спомени и лакирани фразеологични хвалби», подчерта той. В книгата намират място и преглътнатите лични огорчения. «Човекът, роден в Йерусалим, като че ли тъкмо по името на града, се реши да внесе малко мир. Той направи мост между войната и мира», добави Пантев.

Историкът подчерта, че има много паралели между българите и евреите – «в последните стотина години за евреите се говореше като за благоразумни, предпазливи,

покорни тарикати», което израелските танкисти, пилоти опровергават, като показват, че не са само хора на търговията, на банките и комбинациите. Нещо такова се е случило с и нас, които векове наред ни определяха като «кротки орачи, копачи, покорни поданици на падишаха», но това е опровергано по време на Сръбско-българската и Балканската война се оказа, че българите не са кротки подмазвачи на висшата власт. /БГНЕС /